

[Karlskov Jensen.]

Afgørende for os har det været, at de forebyggende undersøgelser, selve fødslerne og barselshvilen er en enhed, og da fødslen jo allerede nu i høj grad foregår på sygehuse og klinikker, og lovforslaget sigter imod, at det i fremtiden i det hele skal være dér, fødslen normalt finder sted, mener vi, at dér i væsentlig grad må være tale om én sygehusopgave. Det er da også den konklusion, et enigt udvalg har givet udtryk for i den betænkning, der ligger til grund for lovforslaget, og dette er samtidig i overensstemmelse med indenrigsministerens oprindelige lovforslag, der fik tilslutning i denne form fra samtlige partiets ordførere ved første behandling.

Det er en indstilling, som ikke alene er tiltrådt, men anbefalet af Amdsrådsforeningen i et svar til indenrigsministeriet på en forespørgsel fra udvalget den 9. maj. Det er en indstilling, som har tilslutning fra samtlige amtsborgmestre i hele landet, der var samlet til et møde, efter at folketingsudvalget havde afgivet betænkning, og nu for en halv time siden har vi i udvalget modtaget et brev fra Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi, hvori man siger, at man må anse det for yderst ubeldigt og til skade for formålet, om man ikke sammenfatter disse organer i amternes sygehusudvalg.

Jeg vil gerne på denne baggrund spørge indenrigsministeren, hvilke forhold det er, der har fået ministeren til at skifte standpunkt i det spørgsmål, idet ministeren jo i virkeligheden nu går imod såvel den udvalgsbetænkning, der ligger til grund for lovforslaget, som amtsrådene, amtsborgmestrene og fødselslægerne. Der er jo tale om forslag til en rammelov, og det er amterne, der skal udfylde rammerne og administrere loven fremover. Derfor forekommer det mig ejendommeligt, at ministeren, som vi i øvrigt kender som en besindig mand, bringer sig i et sådant modsætningsforhold til amtskommunerne i det spørgsmål.

Jeg vil gerne stærkt henstille til tingets medlemmer at stemme imod det stillede ændringsforslag. Jeg har set med glæde, at

vi er indkaldt til et udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling, og dér vil vi gerne tage et par af de spørgsmål op, der nu er kommet frem. Men i øvrigt vil venstre naturligvis, som jeg gav udtryk for det ved første behandling, stemme for både hovedlovforslaget og de to følgelovforslag.

Elsé-Merete Ross: På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslagene og den af indenrigsministeren foreslåede ændring af § 6 i det første lovforslag, og som er tiltrådt af et flertal af udvalget. Ved første behandling bad jeg om en grundig udvalgsbehandling. Det har vi fået, og derved er en del forhold blevet bedre belyst.

Jeg forstod på ministeren ved første behandling, sp. 4839, at han var enig med fru Karen Thurø Hansen i, at der er mangel på jordemødre. Hvis det var tilfældet, kunne det have været en hindring for opbygningen af jordemødrecentrene, som jo ikke alene er tænkt som en bedre betjening af de gravide kvinder, men som også skulle skabe grundlag for en rimeligere og bedre planlagt arbejdsordning for jordemødrene. Derfor er jeg glad over, at ministeren i sit svar til udvalget, bilag 6, skriver, at der næppe i øjeblikket er tale om en generel mangel på jordemødre, men derimod en tendens til, at jordemødrene samler sig i de tættest befolkede områder, og at der derfor nogle steder i landet er opstået en lokal jordemodermangel. Jordemodererhvervet må være et meget attraktivt erhverv, da langt flere søger om optagelse på jordemoderskolen, end denne kan tage. Den hidtidige aldersgrænse på 30 år for optagelse på skolen vil nu blive ophævet.

Ministeren sagde i sin fremsættelse, at fødsel på institution for alle, der ønsker det, nok ville kunne ske i løbet af nogle år. Det betegnede jeg dengang som meget optimistisk. Udvalget har da også i sin betænkning understreget, at de forventede investeringsudgifter kommer til at strække sig over en årrække, og det er efter min sprog-